

Gaston Dörenberg, Limburgs schaakkampioen en voetballer van ADVEO. foto Annemiek Mommers

Gaston Dörenberg scoort op één en 64 velden

Door Bert Saarloos

SCHAKEN • 'Zo zo, Gaston, wat een doordachte actie'. Gaston Dörenberg, afgelopen week in de gekroond tot Limburgs schaakkampioen, krijgt het regelmatig te horen. Op het voetbalveld. Voetbalhumor van zijn ploeggenoten. Als de 28-jarige uit Schinnen niet op 64 velden strijdt, dan doe hij het op één. In schaakloze weekends voetbalt Gaston Dörenberg.

„Het is inderdaad een ongebruikelijke combinatie, schaken en voetballen”, erkent Gaston Dörenberg. „Ik krijg op het voetbalveld vaak genoeg opmerkingen van mijn teamgenoten. Zo van 'hé, schiet eens op met die bal, je bent niet aan het schaken!”, lacht de nieuwe Limburgse schaakkampioen. Gaston Dörenberg voetbalde in zijn jeugd bij De Leeuw uit Brunssum, de plaats waar hij oorspronkelijk vandaan komt. Hij stopte enkele jaren met voetballen, maar pakte de draad zeven jaar geleden weer op. Bij ADVEO uit Oirsbeek. Vo-

rig jaar vaste speler in het eerste team. „Maar dit seizoen heb ik gevraagd om op het tweede te kunnen spelen. Ik kan vanwege mijn werk namelijk weinig trainen. Als dat één keer per week lukt, ben ik al blij. Toch heb ik dit seizoen al een aantal keren met het eerste gespeeld.”

Dörenberg werkt als projectleider bij een raadgevend ingenieursbureau. Een drukke baan, waardoor niet alleen het voetballen in de knel komt. „Mijn schaken is erop achteruitgegaan. Want schaken is meer dan alleen een partijtje spelen. Wil je het goed doen, moet je je terdege voorbereiden, tegenstanders analyseren, geregeld spelen. Daar heb ik geen tijd meer voor. Als ik één partij per week kan spelen, ben ik al blij. Ik heb jarenlang alleen maar voor mijn club, Brunssum, in de competitie gespeeld. Dat zijn net negen partijtjes per jaar. Gelukkig kan ik nu wel weer meedoen aan de wekelijkse clubavonden. Dat scheelt. Maar toch, ik verlies te-

genwoordig partijtjes die ik vroeger nooit verloor.” Voor het LK kon Dörenberg niks extra's doen. Geen tijd, geen puf. „'s Avonds nog eens het bord en de stukken erbij pakken, was er echt niet bij. Het was een voorbereiding van niks.” Hij ondervond de gevolgen. „Op de automatiseren van het openingsrepertoire is sleet gekomen. Ik kwam dan ook meestal in een mindere positie uit de opening. Dankzij mijn vechtersmentaliteit heb ik echter de nodige punten gered uit mindere stellingen, in tegenstelling tot sommige concurrenten. Maar ik heb ook soms gewoon geluk gehad.” Hoewel Dörenberg al meer dan tien jaar tot de Limburgse top behoort, veroverde hij zondag pas zijn tweede provinciale titel. Vanwege tijdgebrek deed hij enkele jaren niet mee. „En verder veel tweede plaatsen. Voordat ik in 1991 kampioen werd, was ik vier jaar op rij tweede. Ik was de Zoetemelk van het schaken. Toen was dat frustrerend, ik was nog heel fa-

natiek. Ging vaak naar het buitenland om de internationale meestertitel te halen. Ik haalde toen één van drie benodigde resultaten, maar die is inmiddels verjaard.” Gaston Dörenberg leerde het schaken niet van zijn vader („Ik heb mijn ouders het speeltje zo'n tien jaar geleden zelf bij moeten brengen”), maar van zijn opa. Hij was toen acht. Ontwikkelde hij zich als schaker tot een aanvallend ingestelde speler, op het voetbalveld is het totaal anders. „Ik ben vleugelverdediger, al naar gelang het nodig is links of rechts.” Dörenberg ziet wel een overeenkomst. „Fraai spel is in het schaken geen garantie voor winst. Een fout kan alles veranderen. Wie die maakt, verliest. Het is net als voetbal. Je kunt zo goed spelen als je wilt, maar als geen goal maakt, kun je niet winnen.” Dörenberg was zondag koud kampioen geworden, of zijn ouders en zijn vriendin kwamen hem feliciteren. Ze volgden thuis de partijtjes live op inter-

net en stapten op het moment dat de beslissing gevallen was. meteen in de auto om naar Heerlen te rijden. Dörenberg heeft tijdens het schaken liever geen bekenden om zich heen. Heeft liever dat zijn vriendin Maureen thuisblijft. „Nou, ze is ook niet zo geïnteresseerd in het spelletje dat ze drie, vier uren naar dat bord staart. Kan ik me iets bij voorstellen. Maar het is inderdaad voorgekomen dat ik slecht speelde als zijn erbij was. Maar dat kan ook toeval zijn hoor”, lacht Dörenberg. Komend weekende is weer ingeruimd voor voetbal. Daar kijkt Dörenberg naar uit. „Ik heb al vaker wedstrijden moeten missen vanwege het schaken. Daar heeft trainer Peter Kock geen problemen mee, hij kent de situatie.” Zondagmiddag kriebelde het bij hem. Toen hij aan de beslissende schaakpartij begon, was ook de attrap van Abdissenbosch-ADVEO. „Eerlijk gezegd hoopte ik een beetje dat het voetballen afgelast zou worden. Zou ik het inhaalduel kunnen meedoen.”

SCHAKEN

Heerlen, Limburgs Kampioenschap

- Hoofdgroep, ronde 5: Armino-Dörenberg 0-1, Van Gool-Driessens 1/2-1/2, Vinck-Janssen 1-0, Dambacher-Peek 0-1, Coenen-Peeters 1-0, Winkels-Boonen 0-1.
- Ronde 6: Dörenberg-Vinck 1/2-1/2, Peek-Van Gool 1-0, Driessens-Armino 1-0, Janssen-Peeters 1-0, Winkels-Dambacher 1-0, Coenen-Boonen 1/2-1/2.
- Ronde 7: Peek-Dörenberg 1/2-1/2, Vinck-Driessens 1/2-1/2, Van Gool-Coenen 1/2-1/2, Janssen-Winkels 1/2-1/2, Boonen-Armino 1/2-1/2, Peeters-Dambacher 0-1.
- Eindstand: 1. Gaston Dörenberg (Brunssum) 5½ uit 7, 2. Patrick Driessens (Voerendaal) 5, 3. Martin Vinck (Venlo) 4½, 4. Maurice Peek (De Juiste Zet) 4½, 5. Rudi van Gool (Venlo) 3½, 6. Ger Janssen (t Pionneke) 3½, 7. Leo Armino (GESS) 3½, 8. Marcel Winkels (Schaesberg) 3, 9. Martijn Dambacher (Blerick) 3, 10. Albert Coenen (HSV) 3, 11. P. Boonen (Venlo) 2½, 12. Geert Peeters (t Pionneke) 1.
- 1ste Klasse, eindstand: 1. T. Bus (Max Euwe Hoensbroek) 6 uit 7, 2. G. Leentjens (GESS) 4, 3. M. Kraus (D/C) 4, 4. M. Peric (Caissa) 3½, 5. R. Wagemakers (Hoensbroek) 3½.
- 2de Klasse, eindstand: 1. J. Ukerman (HSV) 6 uit 7, 2. D. Boskemper (Venlo) 5½, 3. M. van Haren (HSV) 4½.
- Hoofdgroep senioren/veteranen, eindstand: 1. H. Cramers (HSV) 4 uit 5, 2. A. Notten (Brunssum) 4, 3. C. van Vliet (Caissa) 2½.
- Bijgroep: 1. P. Simonis (t Stokpaardje) 4½ uit 5.